

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 268/08-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. J., H., pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 129/2005 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 310/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. J. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2008 doručená (po doplnení 23. januára 2008, 7. februára 2008, 6. marca 2008, 27. mája 2008, 18. augusta 2008 a 18. septembra 2008) sťažnosť Ing. J. J., H. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 129/2005 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 310/2006.

Sťažovateľ uviedol, že jeho sťažnosť smeruje proti postupu a rozsudku okresného súdu č. k. 25 C 129/2005-124 z 20. septembra 2006 a postupu a rozsudku krajského súdu č. k. 3 Co 310/2006-170 z 19. septembra 2007. V doplnení sťažnosti doručenej ústavnému súdu 18. augusta 2008 zároveň žiadal o zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 4 Cdo 95/2008-231 z 20. mája 2008, ktorým bolo jeho dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu odmietnuté.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu predovšetkým z dôvodu, že k nej nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom tak, ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažovateľ však podaním doručeným ústavnému súdu 4. januára 2008 požiadal o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom odvolávajúc sa na skutočnosť, že v konaní pred všeobecnými súdmi bol oslobodený od súdnych poplatkov.

Aj napriek viacerým podaniam uskutočneným v danej veci sťažovateľ nepreukázal splnenie všetkých predpokladov na ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, a preto ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 268/08-25 z 3. septembra 2008 jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel. Zároveň sťažovateľa vyzval, aby v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia predložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta s poučením, že ak tak neurobí, môže byť jeho sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Predmetné uznesenie sťažovateľ prevzal 13. septembra 2008. Následne 18. septembra 2008 bolo ústavnému súdu doručené ďalšie podanie sťažovateľa, v ktorom ústavnému súdu oznámil, že sa mu nepodarilo splnomocniť žiadneho advokáta za účelom zastupovania pred ústavným súdom, a preto opäť žiada o jeho ustanovenie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd konštatuje, že aj napriek tomu, že sťažovateľ bol upozornený na možnosť odmietnutia jeho sťažnosti v prípade nepredloženia splnomocnenia pre advokáta, neučinil tak s odvolaním sa na to, že žiaden z oslovených advokátov nebol ochotný prevziať jeho právne zastúpenie. V prípade, že advokáti odmietli zastúpenie sťažovateľa, mal sťažovateľ možnosť poskytnutia právnych služieb na základe § 20 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom,

ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme pokyny ústavného súdu na opravu alebo doplnenie sťažnosti rešpektovať (III. ÚS 120/05, III. ÚS 265/05).

Sťažovateľ listom z 15. septembra 2008 opätovne požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu s tým, že nikto nie je ochotný prevziať jeho právne zastúpenie.

Ústavný súd zdôrazňuje, že podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť obhajcu len pri splnení troch podmienok, z ktorých jednou je sociálna situácia žiadateľa. Svoju sociálnu situáciu sťažovateľ nenamieta, ale uvádza, že je ochotný uhrádzať si právne zastúpenie. S takou možnosťou právna úprava nepočíta, preto ju treba vyhodnotiť ako nesplnenie zákonnej požiadavky na právne zastúpenie.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03, III. ÚS 334/06).

Na základe už uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2008